res ⁊ corpulẽtiores ꝑ oībꝫ pueriſ q̄ veſcebā
tur d̾ cibo regio. ⁊ pueris illis dedit de⁹ ſciāꝫ
⁊ diſciplinā in oī libro ⁊ ſapiā. ⁊ Aug⁹. ix. ꝯ
feſſ. c. viij. narrat d̾ quadā bona mſona que
curā quarꝫdā filiaꝝ nobiliū hēbat. eratqꝫ in
eis coercēdis cū op⁹ eēt facto. ſeueritate ve
hemēs atꝫ in docēdis ſobria ſapia. Nā eas
p̄ter illas horas qbꝫ ad mēſā ꝑntū modera
tiſſime alebāt. ſi exardeſceret ſiti neqꝫ aquā
bibere ſinebat. p̄cauēs ꝯſuetudinē malā et
addēs verbū ſanū. mō aquā bibitis q: ī po
teſtate vinū n̄ hētis. cū ad maritoſ venerit
facte dn̄e apothecaꝝ ⁊ cellarioꝝ. aqua ſorde
bit. ſꝫ mos potandi ꝑmanebit. Dicit̃ etiā ꝙ
p̄ſuat equū geſtāntis a ceſpitatōe. Anīa ado
leſcētis ē ſicut eques. caro ſicut equ⁹. yſaie
xxxi. Equi eoꝝ caro. Aīa iſtū equū dꝫ rege
re ⁊ refrenare et interduꝫ vrgere calcaribꝫ.
Si ꝯo eques. i. aīma illā gēmā ſobrietatis
portauerit. caro que ē equ⁹ n̄ ꝑdet ſenſū nec
ceſpitabit ī via moꝝ. nec cadꝫ ꝑ pctm̄. imo
etiā corꝑalē infirmitatē euadet. vn̄ Sene.
x. declamationū dic̄. ꝙ iō ſubito morim̄. q:
de mortuis viuimus. quidquid auium voli
tat. quidquid piſcium natat. quidquid fe
rarum diſcurrit. noſtris ſepelitur ventribuſ
Quare nūc ſubito morim̄. q: mortuis viui
mus. de illo dicit etiā innocenti⁹ de vilita
te ꝯdi. hūa. Initiū vite hoīs aqua et panis
Gulos̄ aūt n̄ ſufficiūt fruct⁹ arboꝝ. n̄ grana
leguminū. n̄ radiceſ herbaꝝ. nō piſces mariſ
nō beſtie terre. n̄ aues celi. ſꝫ querūt̃ pigmē
ta. panr̃ aromata. capiūt̃ obeſa. que ſtudio
ſe coquunt̃ ⁊ laute panr̃ officio miſtrorum
ali⁹ ꝯtūdit. ⁊ colat ali⁹ ꝯfundit ⁊ ꝯficit. ſub
ſtantiā ꝯuertit in accidens. naturā mutat ī
artē. vt ſaturitas tranſeat in eſuriē. reuocet
appetitū. ad irritandū gulā. n̄ ad ſuſtētādū
naturā. n̄ ad neceſſitatē ſupplendā. ſed ad
cupiditatē explendam.

Feria ſexta poſt Letare.

Erat quidā lan
guens Lazarus de Bethania.
Johis. xi. Phus. ij. de gene
ratione dicit ꝙ motus ſolis in obliq̄ circlo
eſt cā generatōis ⁊ corruptōis. Cui⁹ rō eſt
q: ſi directe ſꝑ luceret ſuꝑ emiſperiū noſtꝝ
ſuo feruore terrā tm̄ deſiccaret ꝙ ſterilꝭ effi
ceret̃. Quare ad viuēdū ꝯſuatōēꝫ neceſſa
riū eſt. vt qn̄qꝫ ſol oblique ſplendeat. Sic
ſpūaliter. ſi deus q̄ eſt ſol iuſticie. ſꝑ lumen
ꝓſꝑitatis emitteret. multis eſſet cā ſterilita
tis ⁊ infructuoſitatis ꝙ opa virtutuꝫ n̄ face
rent. Aduerſitas eīn iuſtoꝝ n̄ eſt ſignū reꝓ
batōis ſed exerciciū ꝟtutis. vij. q. i. aduer
ſitas. Deus ḡ qn̄qꝫ bonos et iuſtos obliq̄
ꝑ ſubtractōēꝫ ꝓſperitatis reſpicit. ⁊ in tene
bris aduerſitatis ſtare ꝑmittit. vt ſi mortalia
nō hēant venialia tn̄ hic abluāt. vl' ſi tepidi
ſūt exercitent̃ ⁊ ad deuꝫ ire ꝯpellāt̃ Greg.
Mala que nos hic p̄mūt ad deū ire ꝯpellūt
vel vt laus dei augeat̃. ⁊ potētia virtutis ei⁹
ab hoībꝫ ꝯgnoſcat̃. Sic etiā xp̄s amicū ſuū
infirmitate mori voluit vt eū miraculoſe ſu
ſcitando a morte potentiā ⁊ gliāꝫ p̄ris ma
nifeſtaret Quare dicit infirmitas hec n̄ eſt
ad mortē. ſed vt māifeſtent̃ oꝑa dei in illo
ſcꝫ Lazaro qui erat languēs de bethania.

Querit̃ an mors ⁊ infirmitas ⁊ hmōi pe
nalitates ⁊ aduerſitates ſint nobis a natu
ra innata ſiue a peccato p̄moꝝ ꝑntuꝫ ī penā
inflicta. Et videtur ꝙ a natura innata. Q2
ſcm̄ phm̄ de generatōe et corruptiōe. Omne
ꝯpoſitū ex ꝯrijs naturaliter diſſoluit̃ ⁊ debi
litat̃. Patꝫ h' in qibꝫ aīalibꝫ ⁊ beſtijs q̄ na
turaliter moriunt̃. que tn̄ nō peccauerūt. Re
ſpōdet. b. Aug⁹. iij. d̾ ciui. dei. d. Deus de
lege nature nullā mortē fecit hoī. ſꝫ merito
inflicta eſt pctīs qm̄ pctm̄ vindicās de⁹ dixit
hoī. in q̄ tūc radicaliter oēs eram⁹. Terra eſ
in terrā ibis. Erat ei creatura hūana creata
cū dono originalis iuſticie ꝑ quā aīa hꝫ ꝑfe
ctū dn̄ium ſuꝑ corp⁹. viuificare ⁊ regere ſiñ
leſione vl' quacūqꝫ infirmitate. ⁊ iō hꝫ potē
tiā nō moriēdi. Iſtō āt dn̄ium fuiſſꝫ tradu
ctū in ꝓlem q: fuit ſibi datū ꝓ ſe ⁊ ſuis here
dibus q̄diu eſſent deo ſubiecti. Qn̄ ḡ pec
cauit ꝑdidit merito illō bonū. ⁊ iō deſerēte
volūtate voluntarie deū creatorē ſuū aīa in
currit ncēitatē deſerendi corp⁹ ſuū. vn̄ mgr̄
in. ij. ſen. di. xix. allegās. Aug⁹ dic̄. Creatuſ
eſt hō immortal' qꝺ erat ei de ligno vite. nō
de ꝯditōe nature. mortalis aūt erat ꝯditiōe
corꝑis aīalis. immortal' bn̄ficio ꝯditoris. ⁊
Aug⁹. h' exp̄mit exemplo. d. M, ſicut p̄ſti
tum fuit filijs iſrael. ꝙ in. xl. ānis veſtimēta
coꝝ n̄ veteraſcerēt ita p̄ſtitū fuit Ade vt nō

moreret̃ ſi comederet de ligno vite. Nõ ꝙ
illď lignũ vite ꝓpria virtute poſſit corpꝰ ho
mis facere incorruptibile. cũ hͦ ſit ſolꝰ potẽ
tie diuine ſꝫ qꝛ virtute ſibi data hebat ad hͦ
diſpõere. Et diuina ꝟtus ligno illo tanꝙ̃ ſa/
cramẽto aſſiſteret ꝙ immortalitatẽ ꝑficeret
hͦ etiã pꝫ in multis exẽplis. Nã m̄lta ſũt aro
mata. vt mirra. balſamꝰ. que corpꝰ homis
diu a putrefactõe ꝯſuãt. Quõ nõ diue vir
tutis rõe aſſiſtentis diceret̃ corpibꝰ illis im
mortalitatẽ ꝓbere. Siĺe hẽ in ſacris que di
cunť ꝯferre grãm ꝗ̃uis ipſam grãm ñ creãt
y ſed diuina ꝟtus ipſis aſſiſtẽs. Ad argu
mẽtũ in ꝑncipio dc̄m. ꝙ licet ho ꝯpoſitus ſit
ex ꝯ̃rijs. tñ ꝑ donũ ſupadditũ nature fuiſſet
ꝯſuatus a morte. Unũ verũ ẽ ꝙ oẽ ꝯpoſitũ ex
ꝯ̃rijs corrũpiť naturaľr. ꝑt tñ aliqď ꝓpť do
nũ ſupadditũ eẽ incorruptibile. ſic patebit
poſt reſurrectõꝫ. Nec eſt ſilitudo ď beſtijs q̃
illď donũ nunꝙ̃ habuerũt vt alme eoꝝ eẽnt
deo obediẽtes. Jdõ in eis mors ñ eſt pẽa ſed
natura. In homie aũt licet natura in ſe ꝯſiď
rata ſit mortaľ hũit tñ donũ q̃ morte carere
potuit. et idõ in nobis ẽ pẽa qď in animalibꝰ
eſt natura. Quãtũ ad ꝓſecutõꝫ euãgelij
heri ſaluator oñdit penitẽti poſſe ſubueñiri ſu
ſcitatõe adoleſcẽtiſ. hodie ꝓponit grauitatẽ
mãſuetudinis iuſtificationẽ ferẽtis Et ſcdꝫ
hͦ tria notant̃ ſpẽaliter in euẽgelio.

Primo calamitas periculi affligentis. ibi
Erat quidã languens Lazarus.
Secundo facilitas remedij exigentis. ibi
Lazarus amicus noſter dormit.
Tercio claritas miraculi excellentis. ibi.
Jheſus ergo vt vidit.

Quantũ ad primã

ꝑtem ſicut ibi immediate ꝓmittiť. Cũ ſeľiu
dei audiſſent xp̃m dicere. Ego ⁊ pr̃ vnũ ſu
mus. voluerũt eũ lapidare ⁊ volentes euꝫ ca
pere exiuit ď maĩbꝰ eoꝝ ⁊ abijt trãs iordanẽ
vbi ſtabat Johãnes ad baptiſandũ. et ibi
morabatur dñs cum diſcipulis ſuis. Locuſ
autẽ ille diſtabat a bethania ꝑ vnã dietam
Bethania vero diſtabat a hieruſalem per
duo miliaria. ſ. xv. ſtadia. ⁊ ſtadium eſt ps
.viij. miliaris. Dũ ğ ibi dñs eẽt. Lazarꝰ frẽ
Marthe et magdalene ad mortẽ ĩfirmabať
⁊ iſti tres ſingulariť amabãť a xp̃o. ſorores
ğ Lazari de amore dñi plene ꝯfidentes. nũ
cium ei miſerũt dicẽtes. Ecce quẽ amas in
firmať. quaſi diceret. Ad ſubueniendũ nõ
ſolũ mouere te debet nr̃a ꝯpaſſio. ſꝫ etiã ipſiꝰ
amici tui languentis firma dilectio. Dñs
aũt nũcio rñdit. Infirmitas hec ñ eſt ad mor
tẽ. Et credendũ eſt. ꝙ ſorores ex iſta rñſiõe
neſcientes intentionẽ dñi ſũt ꝑlimũ admi/
rate qꝛ eoď die qua ab eis receſſit nũcius.
Lazarus obijt. licꝫ aũt xp̃s ſingulariť dilige/
ret eas. tñ audita lazari infirmitate expecta/
uit duobꝰ diebꝰ. ⁊ die. iiij. ad ſepulcꝝ eius
verſus bethaniaꝫ iuit. Expectauit aũt ꝓpter
tria. ꝓpter honorẽ dei. vt miraculũ fiendum
magiſ pateſceret. ꝓpter vtilitatẽ lazari vt ꝓ
bata ꝯditõe vite alterius reuocatus ad vi/
tam magis ꝓficeret in ꝯtemptũ mũdi. in ď
ſiderio celeſtis ꝓmij. timore futuri iudicij ⁊
amore xp̃i. ꝓpter ſalutẽ ꝓp̃li. vt viſo miracu
lo infideles crederẽt. ⁊ credentes firmarẽť.
Moraliter ꝑ iſtũ Lazaꝝ lãguentẽ ⁊ amicũ z
cuiꝰ infirmitas nõ fuit ad mortẽ. ꝑt notari q̃
liber homo aduerſitate ľ infirmitate flagella
tus. Hic eñi eſt amicꝰ dei ſpẽalis cui de mẽ/
ſa ſua hãc ſcutellã miſit. Nã ſicut pr̃ carnaľ
filiũ quẽ magis diligit pľꝰ corrigit vt hñ di
ſciplinatus hereditatẽ iuſte poſſideat. Jux/
ta illď in cañ. xxiij. q. v. non putes. Filius ñ
diligiť q̃ ñ diſciplinať. Sic deꝰ celeſtis pr̃
hic aduerſitatibꝰ filios ſuos corrigit ⁊ caſti
gat vt exercitent̃ in ꝟtutibꝰ. ⁊ tandẽ hẽant
hereditatẽ eternã. vñ Augꝰ. ad Uinceñ. do
natiſtã. et allega. v. q. v. Non oĩs. Quis
nos amplꝰ ꝑt amare ꝙ̃ deus. ⁊ tñ nos ñ ſo
lũ docere ſuauiter. verũ etiã ſalubriter terre/
re ñ ceſſat fomẽtiſ lenibꝰ q̃bꝰ deꝰ ꝯſolať. ſepe
etiã mordaciſſimũ medicamẽtũ tribulatõnis
adiũgit. Exercet fame ꝑtiarchas. ſ. Jacob
⁊ filios eiꝰ. q̃ fame coacti iuerũt in egiptum
etiã pios ⁊ ꝛ̃ligioſos. ꝓp̃lm ꝯtumacẽ grauio
ribꝰ agitat. Nõ aufert aplo ſtimulũ carnis
tercõ rogatꝰ vt ꝟtutẽ in ĩfirmitate ꝑficiat.
⁊ r̃gnũ eternũ poſſideat. Jn ſignũ hꝰ poſuit
deꝰ añ ꝑadiſũ flãmeũ gladiũ vt ſignificaret
tribulatões ⁊ aduerſitates hꝰ mũdi. ſ iñ q̃bꝰ
neẽo ꝑt intrare regnũ celoꝝ teſtãte apoſtolo
Per multas tribulatões oportet nos intrarẽ
regnũ ce. Nã ꝑ tribulatiões aduerſitatum.
Culpa et pena dimittiť.

Gratia dei tribuit᷑.
Gloria celeſtis acquirit᷑.
Ad q̄ꝝ ſingula ꝓmerēda ñ ſufficit oīs tribu
latõ vite pñtis. vnꝺ bernꝰ. ad ꝓpoſitū ſic in
quit. Nõ ſūt ꝯdigne paſſiões hꝰ tpis ad p̄
teritā culpā q̄ dimittit᷑. ad pñtē ꝯſolatõis
grãm q̄ imitit᷑. ad eternā penā que remittit᷑
et ad futurā glãm que ꝓmittit᷑. ¶ Prio. n.
ꝓbat᷑ ꝙ oēs tribulatões hꝰ vite p ſe ſuffici
entes ñ ſūt ad dimiſſionē culpe ⁊ pene. cul
pa ei eſt letale vulnꝰ aīe. cꝰ leſio ī infinitū ē
magiſ q̄ȝ leſio corꝑalis. inq̄ātū ſpūs digni
or eſt corꝑe. ſȝ ꝓpter vulnꝰ corꝑale curãduȝ
necce ē freq̄nt inciſiões ⁊ aduſtiões ſuſtinere
Iuxta illꝺ dictū poeticū. Ut corpꝰ redimas
ferꝝ pacieris ⁊ ignē. Quid ḡ opteat ꝓpter
aīe vulnera tolerare. Quante ve difficulta
tis ſit cura eiꝰ. oñdit dñs Nūe. xiiij. vbi pu
niuit filios iſrl'. xl. ānis iuxta nūeꝝ. xl. dieꝝ
q̄bꝫ exploraueꝛūt terrā ꝓmiſſiōiſ. ⁊ hꝰ ꝓpter
pctā eoꝝ. hõ ei merebat᷑ penā eternā. nᶜ im
merito. cū q̄ꝺlibȝ pctm̄ maxīe mortle exhõ
noret deū. Quid ḡ erit oīs pena tpalis ad
illā. et licȝ in ꝯtritõe ꝯmutet᷑ pena eterna in
tpalē penā. nõ tñ poſſȝ hõ ſoluere ſi puniret᷑
ſm demeritū culpe. q2 punit᷑ citra demeritū
culpe ex pietate diuīe miſcdie. Itē remittit᷑
ex ea multū ex vi clauiū miſterio ſacerdotū
ſm illꝺ Iohis xx. q̄ꝝ remiſitiſ ⁊c. Et ij. co
rinth. ij. Cui āt aliq̄d donaſtis ⁊ ego. Nā et
ego q̄ꝺ donaui ſi q̄d donaui ꝓpter vos in p
ſõa xpi vt ñ circūueniam̄ a ſathana. vbi di
cit glo. Idē eſt ac ſi xp̄c donaꝝ. Itē remit
tit᷑ multū ꝺ pēa ex vi paſſiõis xpi. q̄ ſeipm
puniuit ꝓ nobis. ⁊ ex adiutorio ecclie q̄ ꝓ
pctõribꝫ orat. vñ. ij. corīt. v. Si xp̄s ꝓ oībꝫ
mortuꝰ ē. ḡ et nos oēs mortui ſumꝰ. Cū ḡ
tribulatões pñtes ñ ſunt ſufficiētes ad re
miſſionē pene eterne rõe im ꝓportiõabilita
tis finiti ad infinitū. ꝓīꝺ ſcti viri optabāt
pati pēas tpales etiā acerbiſſimas. vt euade
rent eternas. vñ abacuc. iij. Ingrediat᷑ pu
tredo ī oſſibꝫ meis ⁊ ſubter me ſcateat. vt re
quieſcā in die tribulatõis. Dicit ⁊ iob. vi.
hec mihi ꝯſolatõ ſit vt affligens me dolore
ñ pcat nec ꝯdicā ſmõibꝫ ſcti. Et rõnē hūit
et loquebat᷑ ex inſtinctu ſpūſſcti illumiatus
eo ꝙ paſſiões huiꝰ tpis trāſitorie ſunt. ⁊ q̄
in modico affligentes. Oēs. n. tribulatões
aut ſunt leues ⁊ portari pñt. aut ſūt graues
et cito animā deijciunt. Et iõ ſi pene tpales
timende ſūt. multo magis timēde ſūt ille q̄
durabiliores ſūt ⁊ ſine fine. imo ſine ꝓpor
tione magis affligētes. vñ Iſa. liiij. ſcribit᷑
Ad punctū ī modico dereliqui te. et in mi
ſeratõibꝫ magnis ꝯgregabo te. In momento in
dignatõis mee abſcondi faciē meā parūper
a te ⁊ in miſcdia ſempiterna miſertus ſū tui.
¶ Hoc q̄dē ꝯſiderās Mauriciꝰ impator pe a
tiuit a deo vt ipȝ puniret hic. qꝺ ⁊ factū eſt
ſic p̄dictū ē ſup. xiiij. alpha. Z. in fi. ¶ Se
cūdo ꝓbat᷑ ꝙ ñ ſūt ſufficiētes tpales tribu
latões ad grãm ꝯſolatõis interne que oēs
paſſiões trāſcendit. vñ ipas amaritudineſ
in dulcedinē ꝯuerti fecit. ſic pȝ de q̄buſdā
martiribꝫ de q̄bꝫ ꝺr deutro. xxxiij. Immola
bant victimas iuſticie. q̄ inundatõē maris
quaſi lac ſugēt. qꝺ dulce eſt ⁊ nutrimētū pue
roꝝ. ſic tribulatõ ⁊ ꝑſecutõ pabulū ē electoꝝ
⁊ hꝰ facit viuificatõ paſſiõis ⁊ pñtia Ihu xpi.
Sic pȝ de theodoro martire. qui q̄ȝdiu tor
mētatus ē ſuppliciȷs ſp gaudebat. Et cū ab
eo peteret᷑. vtꝝ ſenſū ex integro habuerit ⁊
quales dolores. Reſpondit ꝙ paꝝ de doloribuſ
ſenſiſſȝ ſed a q̄dā iuuene ſudore abſterſo et
aq̄ frigida ꝑfuſus. ita delectatū fuiſſe vt nūc
meſtior factꝰ ſit. q̄ñ ꝺponi ꝺ eculeo iuſſꝰ fue
rat. vñ bernꝰ. ſic inq̄t. Multi vidēt nr̄as pun
ctões q̄ nõ vidēt nr̄as ꝯſolatões. q2 ille ſan
ctos ſuos vngit interiꝰ ī corꝺ. q̄ dic. cū ipo
ſū in tribulatõe. Et tālr ī ſua tribulatiõe da
uid a deo fuit ꝯfortatꝰ. q̄ dixit. ſm multitu
dinē doloꝝ meoꝝ ī corꝺ meo ꝯſolatõeſ tue
letificauerūt aīam meā. q2 ſpūs eiꝰ ē ſup mel
dulcis. eccī. xxiiij. imo ſm bernꝰ. Adeo dulcꝭ
eſt vt q̄dē dulcedini eius ꝑualere ñ valeat
amariſſima mortis amaritudo. Quid ḡ nõ
ſuꝑet illa dulcedo que mortē q̄dē facit dul
ciſſimā. Que eñ ꝓſperitas ꝯſiſtere pt vnc
tioni q̄ mortē facit dulciſſimā. ij. coꝝ. i. q̄m
ſicut abūdāt paſſiones xpi in nobis. ita ⁊ ꝑ
xp̄m abūdat ꝯſolatõ nr̄a. Vñ ionas ait. io
ne. i. Tollite me ⁊ mittite ī mare et ceſſabit
mare a vobis. Hoc ē lignū qꝺ ipas aquas
in marath ꝑ Moyſen dulcorauit. Exo. xv
Hec ē farina que pulmētū ꝯplectaꝝ ꝑ heliſe
um ſaporauit. tercio regū. iiij. Quia medi
tatio paſſionis dominice dulcorat et ſaporat

auſteritatē penitentie noſtre. Unde Job vi.
Que prius nolebat tāgere aīa mea. nūc pre
anguſtia cibi mei ſūt. hoc eſt ſal federis. qd̄
nulli ſacrificio deeſſe iubet̄ ꝓpt̄ eius ſuauitatē
Leuit. ij. vn̄ Job. vi. Nūquid p̄t comedi
inſulſum qd̄ n̄ eſt ſale ꝯditū. aut qs pōt gu
ſtare qd̄ guſtatū affert mortē. Hec ꝯſolatio
eſt māna qd̄ datū ē filijs iſrl̄ in deſto donec
terrā ꝓmiſſiōis intrarēt. de q̄ exo. xvi. Ma
ne iacuit ros ꝑ circuitū caſtroꝝ. qꝛ grā diuine
ꝯſolatōis feruorē ꝯcupīe carnal̄ extinguit.
et vndiqꝫ ab aduerſarijs defendit. Cumqꝫ
operuiſſꝫ ſuperficiē terre. qꝛ gaudiū ꝯſcie ēxul
tat in facie apparuit ī ſolitudine. i. in ꝯtēpla
tione. minutū ꝓpter ſubtilitatē ꝯtēplatōnis
et quaſi pila ꝯtuſum ꝓpt̄ ſuauitatē ꝯtritōis
in ſilitudinē pruine. qꝛ candorē hꝫ ꝓpt̄ mū
diciā ꝛ ſctitatē ꝛ impinguat affectū pietat
incēdit rigorē diſcipline ꝛ ēſtringit incenti
ua ꝯcupīe. qd̄ cū vidiſſent filij iſrl̄ dixerūt
ad inuicē manhu. qd̄ ſignat quid eſt h̄. Re
ſpōdit Moyſes. Iſte ē pāis quē dedit vo
bis dn̄s ad veſcendū. vt laborē ꝛ laboris te
dium ſuſtinere poſſitis. iō dixit Math. xi.
Uenite ad me oēs q̄ laboratis et one. eſtis
ꝛc. refi. vos. Quidqd̄ ſub ſole placꝫ. q̄dq̄d
in mūdo ꝯcupiſcit̄. n̄ poterit hanc ꝑ h̄ ſibi
copulare. Hec ē multitudo dulcedīs. dele
ctatio cordis. primicie ſpūs. panis q̄tidian᷒
ſtipendiū mūdicie. refugiū hꝰ vite. Ter
cio ꝓbat̄ ꝙ n̄ ſunt ſufficientes pene tpales
ad eternā glām ꝓmerendā. Primo qꝛ modi
ca iſta. illa āt ſūt eterna. vn̄ ſap. iij. In pau
cis vexati in mlt̄is bn̄ diſponent̄. Scd̄o qꝛ
iſta in loco calamitatis. i. in mūdo. illa in lo
co amenitatis. i. ī celo. Un̄ pſ. hec recorda
tus ſū ꝛ effudi in me aīaꝫ meā. qm̄ trāſibo ī
locū tabernacli admirabil̄ vſqꝫ ad do. dei.
Nullus enī amat qd̄ n̄ corrigat vel ſaltē ꝓ
bet. Sicut artifex ꝓbat auꝝ ꝛ argentū. ꝛ for
nax ꝓbat figuli vaſa. ꝛ rex milites vtrum ei
ſint fideles. Sic deꝰ diuerſ̄ tribulatōibꝫ ꝓ
bat viꝝ iuſtū. vt ſi eū ꝯſtantē in pacia inue
niat. regnū ſibi ꝓ mercede ꝯcedat. vn̄ Iſi
dorꝰ d̄ ſūmo bo. Nūc iuſtis gaudia diſponū
tur eterna cū in pn̄ti tribulatōne ꝓbantur.
Quāto enī in h̄ ſeculo tribulatiōibꝫ magis
atterimur. tāto meliꝰ purgati. deo in iudicō
merebimur pn̄tari. et iō tribulatiōes et ma
la hꝰ mūdi debeꝰ in pacia ꝛ cuꝫ gaudio ſuſti
nere. Tercio qꝛ pena illa de facili tolera
bilis ē. ſed glā in dulcedine incōprehēſibil̄
quia in ſe tāta eſt ꝙ hō ꝑ ſe ſuſtinere n̄ poſſit
niſi h̄ deo faciente. Unde ſcd̄m bern̄. In patria
merces ſctōꝝ tā magna ē ꝙ n̄ p̄t mēſurari.
tam mlt̄a ꝙ nō p̄t numerari. tā copioſa ꝙ n̄
p̄t eſtimari. Et h̄ ſancti quidā ꝯſiderantes
ſuſtinuerūt paſſiōes. ſcd̄m illd̄ Grego. Cōſide
ratio p̄mij minuit vim flagelli. Ecōtra quī
dā h̄ minime ꝯſiderāt. ymo onus leue graue
putāt. vn̄ Chriſ. Nō video ꝙ aliqs noſtrū
vera et ꝑfecta cupiditate celeſtiū teneatur
alioqn̄ oīa q̄ videnē eēnā grauia. vmbrā pu
tarem᷒ ꝛ riſuꝫ. Et ſic b. Ignacius ꝯſiderās
iſtam penā eſſe leuē et velociter trāſeuntem
deſiderabat n̄ ſolū a beſtijs deuorari. ſed et
carnem ferreis pectinibꝫ diſcerptari. tm̄ vt
poſſet xp̄m his ſupplicijs adipiſci. eēnā btūs
Paulꝰ ꝯſiderās ſuauitatē ꝛ dulcedinē viſi
onis beatifice in xp̄o cupiebat diſſolui ꝛ eē
cū xp̄o. Nec miꝝ. qꝛ vt ait Iſid̄. qui future
vite p̄mia diligenter excogitat. pn̄tis vite
mala equanimiter portat.

Secūda pars in qua

notat̄ facilitas remedij exigentis ibi. Laza
rus amicꝰ nr̄ dormit ꝛc. Qn̄ enī diſcipli au
dierūt xp̄m dicētē. Eamus in iudeā. iterū
timere ceperūt nimis. quare cogitauerāt eū re
uocare ꝓpter odientiū ꝑſecutōem. vt qꝛ eū
volebāt occidere. nō expediret ſe iteꝝ morti
exponere. Mortē enī magiſtri ſui ꝛ eēnā ꝓ
priam vehemēter formidabāt. Dn̄s āt rn̄dit
Nōne. xij. hore ſūt diei q. d. ſicut hore diei
non ſūt ſtabiles ſic nec affectus hoīm. Et iō
nō credatis iudeos ſꝑ in tali ꝑfidia ꝑſeuera
re et maxīe illi q̄ ambulāt in die. i. ī verita te
ſine malicia ſicꝰ vos. neminē offendūt nec ſcā
dalizant. ſꝫ qui ābulat in tenebris ꝛ in dolo
ille dꝫ timere. Poſt hoc addit. Lazarꝰ ami
cus nr̄ dormit. Quod audientes diſcipuli
iterum conātur eum ētrahere. ꝓponētes lā
guoris facilitatē. d. Domine ſi dormit ſal
uus erit. id eſt curabit̄ ſtatim. quia bonum
eſt ſignum quādo infirmus p̄cipue freneti
cuſ dormit. Qꝛ vt quidā dicunt. Lazarꝰ ex
infirmitate ī freneſim vēīt. cꝰ remediū ē ſōnꝰ
Intendūt ergo dicere. ſi dormit ſignū ē ꝙ

ꝯualuit. ⁊ ideo nõ neceſſe eſt vt vadas illuc. Chriſtus vero dicebat d̄ morte. q̄r ſm̄ philoſophũ. ſomn⁹ eſt mortis imago. ⁊ idẽ mortem vocabat dormitõez. Facili⁹ em̄ poterat mortuũ ſuſcitare. q̄ꝫ quis valeat dormiẽtez excitare. Tunc dixit eis apte. Lazarus mortuus eſt. ſed gaudeo ꝓpter vos ꝙ fides vr̄a ex tãto ꝯfirmet̄ miraclo. eam⁹ ad eũ. Tũc tercio conati ſunt eũ retrahere. ꝓponentes ei ſui amoris inſepabilẽ vnionẽ. dicẽte thoma. eam⁹ ⁊ nos ⁊ moriam̄ cũ ipſo. q. d. Si de tua morte ñ curas. ſaltẽ de nr̄a curare debes. qui potius volum⁹ mori tecũ q̄ꝫ viuere ſine te ⁊c̄. Moralr̄ p̄ diſcipulos iſtos formiduloſos mortis ⁊ d̄ factis xp̄i ignaroſ notat̄ ſimplicitas hoĩm mundanoꝝ ⁊ fatuitas. qui mortẽ formidãt ⁊ pauent. quã tam̄ euadere non pñt. de quoꝝ fatuitate loquitur Seneca d̄ remed. fortuito. dicẽs Stultũ eſt timere qd̄ euitari nõ pōt. Nam naturalr̄ vt hr̄ ex. i. phi. vnumq̄dq̄ꝫ in id reſoluitur a quo ꝯponit̄. Entia em̄ naturalia reſoluũt̄ in materiã ⁊ formã ex q̄bꝫ etiam ꝯponũtur. Corp⁹ etiã hoĩs naſcit̄ ex terra ⁊ in terraz reſoluit̄ Iuxta illd̄ Geñ. iij. Terra es ⁊ in terrã ibis. Et q̄r hõ ex corpe ⁊ aĩa ꝯponitur. etiã neceſſario p̄ mortem ab eiſd̄ reſoluitur Q̄r vt hr̄ d̄ pomo ⁊ morte Areſto. Mors nihil aliud eſt q̄ꝫ receſſus aĩe a corpe. Cuz ḡ neceſſario fieri opteat. ſtultũ eſt illud formidare ⁊ reluctari. vñ ciprian⁹ vt alleg. xiij. q. ij. Quaꝫ p̄poſteꝝ. ꝓhibet lugere. i. cõtriſtari ꝓ nr̄a morte. d. Quaꝫ p̄poſteꝝ eſt q̄ꝫ q̄ꝫ ꝑuerſum. vt cũ dei voluntatẽ fieri poſtulẽ⁹ qñ euocat nos ⁊ accerſit de h̄ mundo. ñ ſtatim volũtatis eius imꝑio paream⁹ obnitim̄ et reluctamur. ⁊ ꝑuicaciũ more ſuorum ad conſpectũ dñi cũ triſticia ⁊ merore p̄ducim̄ exeũtes iſtinc neceſſitatis vinclo ñ volũtatis obſequio. et volum⁹ ab eo p̄mijs celeſtibꝫ honorari. ad quẽ venim⁹ inuiti. hec ille. Nõ ſic timuit mortẽ vas electõis paul⁹. ſꝫ ſuſpirio mortẽ anhelabat dicẽs. Quis liberabit me de carcere mortis h⁹. cupio diſſolui ⁊ eẽ cum xp̄o. vñ etiã de ſctõ Iacobo qui cognomento d̄r interciſus. legit̄ talẽ habuiſſe cũ p̄ncipe pſaꝝ dyalogũ qui ei mortẽ minabat̄ inferre. niſi in deoꝝ cultura maneret dicẽs. Noli imprudenter agere ne graui morte perPlease as. Cui iacobꝫ. hec nõ mors ẽ ſꝫ poti⁹ ſomnus eſt dicend⁹. cũ poſt modicũ reſurrectio tribuat̄. Cui p̄nceps Nõ te ſeducãt nazarei dicentes mortẽ eſſe ſomnuz. q̄m̄ magni imꝑatores timuerũt eam. Cui iacobꝫ. mortez ñ timem⁹. q̄r de morte ad vitã trãſire ſperam⁹ Cõgrue ḡ mors ſomno ꝯpat̄. De q̄ etiam xp̄c dixit. Lazaro mortuo. lazare amicus nr̄ dormit. Eſt enim notãdum ꝙ mors eſt triplex. ſcilicet. D

Corpalis ⁊ meditanda.

Sp̄ũalis et fugienda.

Gehennalis ⁊ timenda. Prima eñ mors ẽ meditãda q̄ meditatio valꝫ ad multa vicꝫ ad ꝯtemptũ mũdi ad hũiliatõnem ſui ad fugã pcti, ad regendũ vitã. ad faciendum p̄niam ⁊ ad appetendũ vitam eternã Primo dico ꝙ ꝯtemptus mũdi p̄ mẽoriam mortꝭ habet̄. Nã mundus tranſit ⁊ ꝯcupia ei⁹. et morte terminat̄ oĩs delectatõ mundi Sic ḡ poma i arboribꝫ ſcindũt̄ ⁊ vi auelluntur. et ſi matura et decocta decidunt. ſic vis adoleſcentibꝫ vitã aufert. ſenibꝫ maturitas vñ Tulli⁹ de ſenectute. Mors ꝯtingit adoleſcentibꝫ natura aduerſante. et ideo grauis ſenibꝫ vero venit tanq̄ꝫ ſponte nulla vi adhibita. ⁊ idẽ leuis. Et aug⁹. ſic inq̄t. Uita pñs nihil aliud ẽ q̄ꝫ ad mortẽ currere. Per oppoſitũ igit̄ hoĩes laborãt vt diu viuãt. ne ꝑueniãt ad terminũ vite ſeu vie. vn̄d ſtudia eoꝝ ſũt valde ꝯtria. ambulare em̄ volũt ⁊ ꝑuenire nolũt. currũt ad terminũ volũtarij quẽ tñ apprehẽdere ñ cupiunt. Quos Tullius in li. p̄dicto redarguit dicẽs. Tanta eſt i hominibꝫ ſtulticia incõſtatia atq̄ꝫ ꝑuerſitaſ. ꝙ omẽs ſenectutẽ p̄ quã morti a ꝓpinq̄m⁹ vt adipiſcant̄ adoptãt. ⁊ eandẽ adepti excuſãt Uñ antiqui. vt mortis ꝓprietatez plene exꝑmerent. ipaꝫ i forma virginea depinxerũt facie velatã. abſinthio coronatã. ſãguie maculatã. Primo depingit̄ virgo. q̄r ſic virgo dꝫ eẽ incorrupta corpe ⁊ mẽte. ita n̄c mors corrũpit̄ minis nec p̄ce ſꝫ equalr̄ inuadit iuuenes ſimr̄ ⁊ virgĩes. ſenes. paupes ⁊ diuites. nobiles ⁊ degeneres. ſic ꝙ nec ẽ qui ſe abſcondat a calore ei⁹ ⁊c̄. Eſt neceſſe mori iuueni ſimul atq̄ꝫ minori. Mors non cedit maiori nec parcit honori. Unde ex hiſtoria Alexandri et etiam Bragmanorum hr̄. E

M, ipi bragmani quaſi p̄bi exiſtētes ī deſto/
oīa mūdana ꝯtemnebāt. quibꝫ ab Alexan
dro nūcijs miſſis mādauit vt peteret ab eo
quidq̄d vellēt At illi reſcripſerūt dicentes.
da nobis īmortalitatē quā ſumme deſidera
mus. At ille reſcribēs ait. Ego ſū mortal' ⁊
quō vobiſ īmortalitatē dare potero. Illi ve
ro dixerūt ei. tu g̃ cū ſis mortal' quare tot ma
la faciēdo diſcurris Iuſtū ē eē deo ſubditū
et mortalia nō paria de deo ſentire. Scd̄o
ymago abſinthio coronat̄. q2 ſicͣ abſinthiuꝫ
eſt herba amariſſima ita ⁊ mors. Vn̄ p̄hus
iij. ethi. dic̄. q̄ morſ eſt finis oīm terribiliū
Et in eccl'iaſtico. O mors q̄ꝫ amara eſt me
moria tua. homi iniuſto. Itē ſanguīe macu
latur. q2 pctōꝝ multitudine freq̄nter defor/
mat̄. Contra q̄d p̄s. petijt. Libera me de ſā
F guinibꝫ ⁊c. Scd̄o memoria mortis valꝫ
ad hūiliatōem ſuſpius. Vn̄ antiqui volen
tes ſe hūiliare poſuerūt cineres ſuper capita
ſua in memoriā mortis. q2 cinis eſſent futu
ri. id̄ hoī dictum ē. Memēto q2 cinis es ⁊ ī
cinerē reuerteris. Eccl̄. x. quid ſupbis terra
⁊ cinis. Vn̄ legit̄ d̄ Dyogene p̄ho q̄ qua
dā vice ſtetit in canali pleno oſſibꝫ mortuo
rū et vertebat oſſa hinciñ. que cū Alexāder
inſpexiſſet dixit ei. quid facis. Ille rn̄dit. n̄
poſſuꝫ inuenire q̄d volo. putabā enī inueni/
re dn̄ātiam inter oſſa ⁊ cadauera diuitū ⁊ no
biliū necnō pauperꝝ. ſed nullā repio. q2 ſūt
oēs vnius forme. et mors eos oēs equauit
Et in hiſto. Romāoꝝ legit̄. q̄ Octauiāo
fuit facta ſtatua et in fronte ſtatue fuit ſcrip
tū nomē imꝑatoris ceſar. et poſt ſtatim ful/
gur ꝑcuſſit ſtatuaꝫ. Et abſtulit ab illo voca
bulo c. ita q̄ q̄ prius dicebat̄ ceſar. futurū
erat eſar dicere de eo. Ceſar enī deriuat̄ a
cedo is. ere. eſar ab edo is. ere. ad denotan
dū q̄ cito erat ededꝰ a vermibꝫ. qui g̃ ſane
mētis ꝯſideraret. finē ſuum. q̄ erit terra ⁊
eſca vermiū. merito ſe hūiliaret. Tercō me
moria mortis valet ad fugā pc̄i. Eccl̄. vij.
Memorare nouiſſima tua ⁊ ineternū n̄ pec
cabis. qui enī recolit mortē dꝫ cogitare q̄
pc̄m eſt cā mortis. Gen̄. iij. Quacūqꝫ enī
die comederitis morte moriemi Vn̄ augꝰ.
Nichil ſic reuocat a peccato q̄ꝫ freq̄ēs mor
tis cogitatio. Nam pauo viſis pēnis ſuper
bit ⁊ caudam extendit totam. ſed viſis pedi
bus caudā deponit. Sic hō non cōſiderās
finem mortis multis peccatis ſe expōit ſine
timore. ſed ꝯſiderato fine erubeſcit ⁊ pecca
re ceſſat. quare dicit p̄s. Sciant genteſ q̄m
homies ſunt. ſ. mortales. Quarto valet ad
regendū vitam ſuā. aues ⁊ piſces regūt ſe
cauda. iumenta et boues cauda ſe defendūt
a muſcis. ſic hoīes vitā ſuam dirigūt ⁊ tem
ptatōibꝫ reſiſtunt mortis mēoria. Iob. xij.
Interroga iumēta et docebunt te. et volati
lia celi indicabunt tibi ⁊ piſces maris. Ad
modū gubernatoris debet ſe regere hō. Nā
gubernator qui bn̄ vult regere nauem. po
nit ſe in finē nauis et nauē ante ſe dirigit. ⁊
ꝑicula euitat Sic homo p̄ōat ſe meditatōe
ad finem vite ſue. vt poſſit ad bonum exitū
nauem. id eſt vitam ſuā dirigere. Seneca
Conſidera q̄ꝫ pulcra ſit res ante mortem vi
tam cōſūmare. deinde ſecure expectare reli
quam partem tempis ſui. Quinto valꝫ G
ad penitēciam faciendaꝫ. Cum audiſſet rex
Ezechias q̄ mori debebat. fleuit yſa. xxxviij
Et rex Niniue audita ꝯminatione Ione.
adhuc quadraginta dies ſunt ⁊c. indutus
eſt ſacco Ione. iij. Unde legitur de quodā
milite flagicioſo. q̄ cū ꝯfeſſus nullaꝫ penitē
tiam a papa Alexandro iniunctā vellet face
re. d̄dit ei papa ānulum ſuū q̄ pro penitēcia
portaret tali conditione. q̄ eum reſpiceret
et cogitarꝫ de morte ſua. quod cū pluribus
diebꝫ feciſſet. rediens ad papā dixit. q̄ pa
tus eſſet omnē penitenciaꝫ adimplere. Sex
to valet ad appetendū vitam eternam. vn̄
Paulus cupiebat diſſolui et eſſe cum xp̄o
Philippē. i. Sic etiā multi ſancti ꝓpter vi
tam eternā conſequēdam tradiderūt ſe ſpon
te morti. De quibus pſalmiſta. Precioſa
in cōſpectu dn̄i mors ſanctoꝝ eius. Se
cunda mors ſpūalis eſt duplex. ſcꝫ bona et
mala. Bona quidē eſt. quādo quis ſiue ꝑ
baptiſmū ſiue per penitentiam moritur pec
cato. vt habet̄ de conſe. di. iiij. c. vt oſtende
ret. ⁊. c. ſe. Mala autē mors cū quis morit̄
per peccatum xxvi. q. ij. Qui ſine. et hec eſt
fugienda. Mors ſpiritualis bona eſt cum
quis ꝑ pn̄iam morit̄ pctō. vn̄ Roꝝ. vi. ſcri
bit̄ Qui enī mortui ſumꝰ peccato. quomō
adhuc viuemus in illo. Unde narratur q̄
quidā mercator tranſiēs per ſiluam inuenit

centenarium heremitã ibi degentem .a quo
q̃ſiuit quid ibi faceret. Reſpondit heremita
diſco mori. et mercator. Que ẽ neceſſitas
cum ſis ſenex quia alias oportz te cito mori
Et heremita. hoc eſt qḋ timeo. quia ſcio me
moriturũ ⁊ neſcio mori. Et mercator. quid
eſt ſcire mori. heremita. vicia dimittere et
op̃a bona facere. Juxta illud p̃s. Declina a
malo ⁊ fac bonũ. Cũ macrobius ḋ ſomno.
Scipio li.i.ḋ platone ſic inq̃t. Plato in
phedrone dic̃. hoĩ non eſt ſua ſponte moriẽ
dum. Sed in eoḋ dyalogo dicit mortem
philoſophãtib' appetendã ⁊ ipſam philoſophiam
eſſe medicinã moriendi. Hec eñ ꝯtraria vi
dent̃ ſibi eſſe. ſed nõ eſt ita. q2 Plato duas
mortes hoĩs nouit. quarũ vnã natura. alterã
virtutes p̃ſtant. Homo eñ morit̃ cum aĩa
corpus reliquit ſolutũ lege nature. mori eti
am ḋr cũ aĩa adhuc in corp̃e hoſpitata. cor
poris illecebras ph̃ia dictante ꝯtemnit. et
cupiditatũ dulces inſidias ⁊ reliquas oĩſ
exuit paſſiones. Et hãc mortẽ dic̃ Plato
ſapientib' appetendã. hec Macrobius.

h Mors aũt ſpũal' mala fit ſpecial'r omiſſiõe
ꝯmiſſiõe ⁊ op̃is ꝯpletõe. Primo fit cũ quis
facit qḋ ñ tenet̃ facere. ⁊ omittit qḋ ñ eſt fa
ciendũ. Apoca. iij. Scio op̃a tua q2 nomen
habes ꝙ viuas ⁊ mortu' es. vñ. b. Auguſt.
xiij. de ciui. dei. ſic inq̃t. Tanta gr̃a dei p̃ſti
tit vt mors quã ꝯſtat vite eẽ ꝯtrariã. inſtrm̃
fieret p̃ qḋ tranſiret̃ ad vitã. Mors mala
fit etiã ꝯmiſſione. dum hõ facit qḋ ꝓhibitũ
eſt et facere ñ deberet. Hiere. xxxi. Unuſq̃ſ
q3 ĩ iniquitate ſua. ſ. ꝓpria actus morieť. ⁊ ñ
in peccato alieno morit̃ hõ ſ3 delicto ꝓprio.
et Sapie. xvi. Hõ p̃ maliciã occidit animã
ſuaz. Jdcirco dñs dixit iudeis. Cauete ne
aſcendatis in montẽ nec tangetis finẽ illi'.
quia oĩs qui tetigerit montẽ morte morieť
et taliter Saul ꝯtra dei p̃ceptũ montẽ ſup̃
bie ⁊ ambitiõis aſcendit. ideo in bello q2 p̃
mo ꝯmiſſione in aĩa mortuus fuit. etiã cor
p̃aliter interijt et mortu' ẽ. i. regũ vlt. Ter
cio morit̃ hõ op̃is ꝯpletione. Jacobi p̃mo.
Peccatũ cũ ꝯſummatũ fuerit generat mor

J tem. Sz querit̃. poteſt ne hõ ſpũaliter
mortuus vere dici hõ. Dico ꝙ nõ. ſ3 tantũ
equiuoce eſt hõ. ſ. ſm̃ nomẽ. Sicut hõ depi
ctus ḋr hõ. q2 ſolũ nomẽ ſibi retinet ⁊ ñ rẽ.

Et diffinitio hoĩs eſt ꝑuerſa. Qḋ ſic patet
quia hõ p̃didit diffinitõem ꝓpriam ĩ qua ꝯ
ditus erat talis. homo eſt aĩal rõnale ĩmor
tale. Conſtat eñ hoĩem a deo ĩmortalitatez
accepiſſe. quia poterat nõ mori. Sz hõ pec
cando duas dr̃ñias amiſit. necnõ ſine cau
ſa duplex mors fuit ſibi cõminata. Nã pri
mã dr̃ñam. ſ. rõnalitatem amiſit. qñ intelle
ctum p̃didit. ⁊ ſolũ ſenſuz q̃ vtunt̃ beſtie ſe
habere oñdit. ⁊ h' erat qñ peccauit viſu. tac
tu et guſtu. Quare in pſal. ḋr. Hõ cum in
honore eſſet nõ intellexit ⁊c. Et eccs. iij. Ni
chil habet hõ iumẽto amplius. Scḋaz etiã
dr̃ñiam p̃didit. ſ. immortalitatẽ. qñ neceſſi
tatẽ moriendi incurrit. nec mirũ q2 ablata p̃
ma dr̃ñia aufert̃ ſcḋa. q2 ſcḋa p̃ſuppõit p̃
mã in diffinitõe hñ data. q2 g̃ p̃didit rõna
litatem. etiam p̃didit immortalitatẽ. ⁊ fact'
eſt mortalis. vnde Sapie. vij. Sum q̃dez
et ego mortalis homo ſimilis omib'. Ergo
non remanſit ſibi niſi genus. videlicz aĩal
de vera diffinitõe hominis. ſed quia genus
non p̃ot eſſe in rerum natura niſi in aliq̃ ſp̃e
oportuit ꝙ ĩ aliq̃ ſp̃e aĩalis remãeret. ⁊ verũ ẽ
ꝙ in viliſſima ſp̃e. ſc3 in ſp̃e vermis. Et illḋ
patet ex duobus. Primo ex parte ſue gene
rationis paſſiue. Nam maxime propriũ eſt
vermis ex putredine generari. Sic ⁊ homo
ex viliſſima putredine. quia ex concupiſcen
tia vicioſa ⁊ in peccato que eſt putredo peſ
ſima. p̃s. Ecce enim ĩ iniquitatib' ꝯceptus
ſum ⁊c. Unde Job. xxv. Homo putredo
eſt et filius hoĩs vermis. Et gregori'. Fi
lius hominis vermis dicit̃. quia ex mortali
um corporũ corruptõe ꝓpagatur. Secundo
patet hoc idem ex ſua generatõe actiua. Ge
neratio enim hominis actiua conſtat ꝙ eſt
vniuoca. et in tali generans eſt ſimile in ſpe
cie generato. ſed generatũ ex homine ver
mis eſt. Juxta illud eccleſiaſtici. x. Cũ mor
tuus fuerit homo hereditabit vermes. ſerpen
tes ⁊ beſtias. ergo dicit̃ homo quidem ver
mis et non homo. Juxta illud pſalmi. Ego
ſum vermis et non hõ. patz ergo ꝙ non ſine
cauſa dicit pſalmiſta. deum habere memo
riam hominis cũ dicit. quid eſt homo ꝙ me
mor es ei' quia memoria eſt reſpectu p̃teri
torum et non preſentium. vt dicit philoſo
ph' ergo pſalmiſta innuit ꝙ homo fuit in

pretˀito ⁊ non in pñti. Unde idem dicit.
K Memorare q̃ mea ſubſtãtia ⁊c. Iſta eñi
mẽoria eſt hoĩ mltũ vtilis. qꝛ hõ peccãdo
duplicẽ dĩam ꝑdidit ſue diffinitõis. ⁊ du/
plicem mortẽ incurrit ꝓpter qđ ñ ẽ verꝰ hõ
Ideo duplici generatiõe ſpũali ꝓuidit hoĩ
qua naſcit̃ ut ſuã diffinitõꝫ recipet Prima
quidẽ eſt in baptiſmo. De qua Johis.iij.
Oportet vos naſci denuo. et ibi recupat hõ
p̃mã dĩñitam .ſ. rõnabilitatẽ ⁊ h̃ in re. Se
cundã vero .ſ. imortalitatẽ in ſpe. ꝓpter qđ
recupat q̃ renaſcit̃ verã q̃dãmõ hũanitatẽ. et
h̃ eſt qđ mirat̃ Nicodemꝰ cũ dic. Quõ põt
hõ naſci denuo cũ ſit ſenex. ſ. vetuſtate pcĩ.
Secõa aũt natiuitas eſt ĩ finali iudicio. de q̃
dicit̃ math.xix. In regeneratiõe cũ ſederit
filiꝰ hoĩs ⁊c. Et ĩ illa recupabit hõ ſecũdaꝫ
dĩñitã. ſ. ĩmortalitatẽ nõ ĩ ſpe ſꝫ in re. vt ſic
homĩ nato ꝯueniat vera diffinitio. vt iã nõ
ſit quaſi vermis reptans in terra. ſed ſic an
gelus dei in celis. Mar.xij. vt verificet̃ illđ
apocal.xxj. Ecce taber. dei cũ hoĩb. ⁊ hita.
cũ eis. et h̃ de ſcđo p̃ncipali ⁊c. Terciũ
principale ſcꝫ đ morte gehẽnali. q̃ morſ pre
miũ eſt atꝫ ſtipendiũ pcĩ mortal. apl's. Sti
pendiũ peccati mors eſt. Et ſap.xvi. Tu es
dñe qui vite ⁊ mortis hẽs ptãtem. ⁊ dedu/
cis ad portas mortis. et reducis qui ſuple
voluerit. Juxta illđ ezech. Nolo mortẽ pec
catoris ⁊c. Qui aũt impenitẽs ꝑmanſerit.
vt hẽ de pe.di.vlti. oĩno morit̃ et cruciatur
et ſi ſemꝑ viueret ſꝑ peccaret. ac dei eſt miſe
rentis ꝙ opat̃ finẽ peccati. et obiurgãs ſiñ
fine torq̃bit̃. qꝛ nunq̃ꝫ virtute ditat̃. ſemꝑ
plenꝰ iniquitate. ſꝑ ſine caritate. ſiñ fine tor
quebit̃. a qua morte cuſtodiat nos chriſtꝰ
qui regnat. ⁊c.

Tercia pars in qua

tractat̃ claritas miraculi excellẽtis. ibi ihs
ergo. Nota dicit̃ in euangelio ꝙ ihesus fre/
muit ſpũ qui gemitus ſurgebat ex indigna
tõe ꝯ dyabolũ. ꝑ cꝰ ſuggeſtiõꝫ mors ĩtrauit
ĩ mũdũ. quẽ erat cito ꝑ mortẽ expellaturꝰ ĩ
cruce. fremuit. i. cum q̃dam ſtrepitu intra ſe
gemuit. ⁊ gemitũ q̃dã ſtuperoſo ſono vocis
expſſit ⁊ turbauit ſeipm. i. turbatũ ſe oñdit
ex ꝯpaſſiõe ad Lazaꝝ ⁊ ſorores eiꝰ. ⁊ vidẽs
locũ ſepulture lacrimatus eſt. Juſſit tollere
lapidẽ et clamauit. veni foras Lazare ⁊c.
Moral'r in hac ꝑte notare xp̃i magnam L
pietatẽ poſſumꝰ. qui non fediſſimũ pctorẽ
ſpnit viſitare ꝑ ſuã grãm. ymmo eũ vocat ⁊
ſuſcitat. dum ſorores lacrimãtes reſpicit. ſ.
intelligentiã et voluntatẽ. qñ eñi hõ cogno
ſcit et intelligit quid ꝯ deũ fecit ⁊ deſiderat
et vult pẽitere de pctis. tũc xp̃s ex ꝯpaſſiõe
peccatoris lacrimat̃. et affectũ pietatis oſtẽ
dit. Debet g̃ peccator illas ſorores ad ip̃m
mittere dicẽs. dñe ſi fuiſſes hic ꝑ grãm. frẽ
meus. ſ. ſpũs ñ eſſet mortuꝰ pctis. Eſt nãq̃ꝫ
pñtia grẽ preſuatõ culpe. ſic pñtia radij ſola
ris ꝯſuatio fertilitatis et expulſio frigoris.
Nam vt dic phs.ij. metheo. Sol ꝓpter ſuã
elongatõem ⁊ approximatiõem eſt cã gene
ratõis ⁊ corruptõnis coꝝ q̃ fiũt naturalr̃ et
corrũpunt̃ in reb inferiorib. Quare etiã
ſcđo de generatõe dic ꝙ adueniẽte ſole aĩa
lia ridebunt. recedente vo ſole flebũt Sic
etiã abſente xp̃o ⁊ eiꝰ grã illũinãte ⁊ ꝯſuãte
aĩa pctis marceſcit ⁊ morit̃. nullũq̃ꝫ bonuꝫ
deo ad meritũ acceptũ opat̃. ſꝫ eo adueniẽ/
te grã tenebras vicioꝝ illumĩat. vicia expel
lit. naturã aĩe ꝯfortat ⁊ aĩam ad oĩa pfi
cienda diſponit. Unñ augꝰ. et đ ꝯſe.di.iiij.
Gratia q̃ ꝑ xp̃m dat̃ ñ ſolũ remiſſionẽ pctõ
rum facit ſed etiã vt lex impleat̃. natura li/
beretur. et ne pctm id ẽ fomes dñet̃. Hoc
oñditur in Lazaro qui abſente xp̃o mortuꝰ
eſt. ſed eo adueniẽte eũ a morte ſuſcitauit.
naturã ꝯfortauit ⁊ ei greſſum tribuit. q̃re
ſorores eius xp̃o dixerũt. Dñe ſi fuiſſes hic
frater meꝰ ñ fuiſſꝫ mortuꝰ. In quibus M
verbis tria notantur.
Saluatiua gubernatio. ibi. Domine
Cõmunicatiua habitatio. ibi. ſi fuiſſes hic
Poteſtatiua ꝯſuatio. ibi frẽ meꝰ ñ fuiſſꝫ ⁊c.
Quãtum g̃ ad primũ ſciendũ ꝙ dĩñia eſt
inter dominiũ ⁊ gubernatõem xp̃i. et alteriꝰ
cuiuſcũq̃ꝫ tpalis dñi. Omnis eñi gubernatõ
dñi tpalis ſe ad ſubditos tm̃ extendit inq̃n
tum commodũ ꝓprium inquirit. Unde tal'
dominus alios gubernans eſt ut ab eis con
ſeruetur. Nõ ſic chriſtus nos gubernat. qꝛ
noſtra cuſtodia non indiget. nec bonis nr̃is
ſed econtra nos eius bonis ⁊ cõſuatiua gu
bernatõe. ꝑs. atteſtãte. qui eũ inuocãdo ſic
ait. Conſua me dñe. quoniã ſperaui in te.

Unde narrat̃ in libro de naturis lapidum.
de quodā lapide qui vocat̃ epiſtites. qui il
las duas virtutes dicitur habere. vicȝ ꝙ di
ſcordiam ſedat. ſimil̃r ⁊ tutum ꝯſuat geſtā
tem. in quacūqȝ ſorte etiam dubius quis fue
rit. Hoc tñ ꝯſiderandū eſt ꝙ ſi ꝑdictos ef/
fectus efficere debȝ. requirit̃ ꝙ portetur ex
ea parte hominis ī qua iacet cor. Moral̃r. lapis
ille xp̄s eſt. qui eſt lapis angularis q̃ diſcor
diam inter deū et hoīem. ſimil̃r et ſeditiões
inter hominē ⁊ hoīeȝ ꝓpria morte mitigauit
quia ſm̃ apl̃m. Ipſe eſt pax noſtra qui fecit
vtraqȝ vnum et mediū parietē maceriɇ ſol
uens inimicicias in carne ſua. Ad eph̃. ij.
Iſte eni lapis in quacūqȝ ſorte dubia ſecu
rum ꝯſuat geſtantē. Nō vita tota in pñti
eſt ſemꝑ in quadā dubia ꝯtingentia per ſor
tes. Modo vt aliqͥd finaliter eueniat igno
ratur ꝑ ſortes Sicut etiā videmus aliquo
ciens ꝙ de manu fiunt ſortes. tenet eniȝ in
manu vnus feſtucas vl̃ paleas. ⁊ oēs alij
trahunt quilibet ſortem ſuā. Iſti aūt ſic tra
hentes vident principia. non autem finem
Unde interdū qui ſe putat trahere feſtucaȝ
longiorē trahit breuiorem. Iſto mō imagi
nandū eſt. ꝙ vita cuiuſlibet quaſi lineal̃r eſt
in manu dei. et de manu dei iteꝝ trahitur. ⁊
qui ſe credit trahere longā lineam. qua ſpe
rat forſan diu victuꝝ anteqȝ cogitet morit̃
et trahere cogitur lineā breuiorem. ⁊ ſic ex
improuiſo linea mltociēs terminat̃ ad pū/
ctum. Iuxta illud Iob. xxi. In puncto ad
inferna deſcendunt. Illaꝝ eni lineaꝝ vidē⁹
pꝛīcipia. fines aūt ignoramus. Et h̃ eſt qd̄
eccleſiaſtes. ix. dicit̃. Neſcit hō finem ſuum
Et ibidē Sunt iuſti atqȝ ſapientes et opera
eoꝝ in manu dei. ⁊ tamē neſcit hō vtꝝ amo
re an odio dignus ſit. ſed oīa in futuꝝ ſer
uant̃ incerta. Ex hoc habet̃ ꝙ tota vita nr̃a
conſiſtit in quadā dubietate ⁊ cōtīgentia
ꝑ ſortes trahendas d̄ manu dn̄i terminanda
et ideo q̃ vult in illa ꝯtingentia maximam
ſecuritatē hr̄e. portet ſecum lapidem iſtum
videlicȝ xp̄m. dicens ei deuote illd̄ pſalmi.
Ego aūt in te ſperaui dn̄e dixi deus me⁹ es
tu. in manib⁹ tuis ſortes mee. Sed aduer
tant ꝙ eum portent ex ea parte qua cor ia/
cet et nō ſint de numero eoꝝ de quib⁹ conq̄
ritur ꝓpheta Hieremias. xij. Prope es tu

ori eoꝝ et longe a renib⁹ eoꝝ. Sed debēt
memores eſſe ⁊ ex corde tractare quod do
minus maxim⁹ celi ⁊ terre indignis ſuulis
fecerit. qm̄ ex miſericordia eos oēs qͣtum
ad ſufficientiaȝ redemit. et de penis inferni
ſua amariſſima morte liberauit. de quib⁹ re/
colendis beneficijs loquitur Bern̄. ad frēs
de monte dicens ſic. Quicūqȝ habȝ ſenſuȝ
xp̄i quātum xp̄iane pietati expediat. qͣtum
ſeruū dei ſuum redemptoris chriſti deceat
et vtile ſit ei ſaltem hora diei. hora paſſio/
nis ipſius et redemptōnis attent⁹ recolli/
gat beneficia ad fruenduȝ ſuauiter in ꝯſcia
et recolendū fideliter in memoria bñficioꝝ
actoꝝ. Secundo ꝯmunicatiua habitatō R
xp̄i fidelib⁹ amicis multū ꝯfert. Ioh̄o Mar
tha dixit ad dn̄m. ſi fuiſſes h̃ frater meus
nō fuiſſȝ mortuus. Dicit eīm ph̃s. iiij. ethi.
M, nihil eſt ita proprie amicicie ſicut com
morari et cohabitare. Unde communiter
videmus ꝙ illi qui ſimul cohītant more et
veſtitu ex hoc de ſe plus confidūt et maiorē
ad inuicē hn̄t confidētiam. Refert Iuſtin⁹
de abꝛemotōne torgi pompei. libro. xij. M,
cum Alexander magn⁹ obtinuiſſet regnuȝ
perſaꝝ. cogitauit quō poſſet ipſos ꝑſas ſibi
familiari⁹ copulare. et quid fecit. Certe ille
qui morib⁹ ⁊ natōne macedo fuit in ꝑſaꝝ le
ges tranſiuit. ſpecial̃r quo ad mores et ha
bitum. et more et hītu macedonico relicto
Sic xp̄s dei filius volens nos oēs facere
familiares nobis dignatus eſt ſua gratia ⁊
habitu ꝯformari. ex eo ꝙ ſemetipm̄ exinani
uit formā ſui accipiens. et hītu inuētus eſt
vt homo. Phil̃. ij. Et n̄ ſolū vt hō ſed etiā
quaſi legib⁹ hūanis ſe ſubijciēs cui⁹ ꝓpriū
eſt eſſe vbiqȝ. nobiſcū ⁊ in habitu noſtro vo
luit habitare De q̃ Iohānis. i. Uerbum
caro factum eſt ⁊ ha. in no. Scitis ſm̃ iura
ꝙ vir et mlr̃ ꝓpter bonum ꝯiugij. niſi ſpecia
le fortaſſe occurrat obſtaculum cohabitare
tenentur ſim̃l. ⁊ ſi vxor ſponte et ſine cauſa
a viro ſe ſeꝑauerit. ſeipſā merito facit ſuſpe
ctam. Spūaliter ad ꝓpoſitū. Quelibet aīa
fidelis xp̄o deſponſata eſt et cū eo debet cō/
morari ꝓ multiplicatōe filioꝝ. ſcȝ opeꝝ me
ritorioꝝ. De qua deſponſatōe loquit̃ apl̃s
ſcd̄a corinth̃. xi. dicens cuilibet aīme. De/
ſpondi eniȝ vos vni viro virginem caſtam

exhibere chriſto. ab hac ergo vxore pducit̄ proles. id ē opus bonum ꝛ meritoriū. ſed non ſine cohabitatōe viri. per quē non ſolum opus pductum dr̄ ſanctum. ſed etiā totus homo. Vn̄ ait ps. Tu aūt in ſancto habitas. ꝛc. Ex q̄ ergo xp̄us non ſolum nobis cohabitat ſed etiam nos inhabitat. miꝝ non eſt ꝙ de malis multis nos liberat ꝛ conſuat. Si enim fuiſſet cū Lazaro ipē mortuus n̄ fuiſſꝫ. Tercio chriſtus hūit poteſtatiuā liberationem et pſuatōnem. Exo. xv. Quis ſilis tui in fortibꝫ domine. magnificus in ſanctitate. et faciens mirabilia. ſm̄ philoſophum iij. ethi. Maxima fortitudo pſiſtit in voluntaria perpeſſione mortis p maximo bono cōſequendo. Mors autē victorioſa xp̄i que ē liberatio noſtra. fuit ſumme voluntaria pro bono maxio pſeq̄ndo. ꝛ p totius humāi generis redemptōe cōplēda. ergo fuit maxia fortitudo. Unde in pſal. ſcribitur. Quis ē iſte rex gl̄e. dn̄s vir. ꝛc. Pro hac fortitudine ꝛ grata fortitudine. ei r̄grariari ſummē tenemur. Videt̄ enim de xp̄o ꝛ de hoīe ſicut de duobus germanis. d̄ quibus inter gratas fabulas repit̄. ſ. caſtore et polluce De quibus fingitur ꝙ fuerūt germani. q̄ꝝ caſtor qui fuit filius Jouis immortalitatēꝫ a patre recepit. id ē poſſe nō mori. Pollux autē in neceſſitate moriendi pmanſit. cui frē ſuus grate pparitiens cogitauit qualiter etiā ſibi immortalitatē cōmunicare poſſet. ipam quoqꝫ mortē ſponte ſubijt. et ad tempꝰ mortuus pmanſit p germano ſuo. vt eius diuinitatis iaꝫ particeps immortalitatē reciperet Ipſeqꝫ factus eſt vnus occaſus ortuſqꝫ pꝫ pemus vtriqꝫ ppter qd̄ ad celum tranſlati ſunt. et in ſignum poſiti qd̄ gemini vocatur Moraliter. per iſtos duos germāos xp̄m intellige ex vna pte. hominē autē puruꝫ ex alia pte. Ip̄s aūt qui fuit filiꝰ iouis. i. dei patris oīpotentis. hūit naturalr̄ nō poſſe mori ſi ſue beniuolentie placuiſſꝫ. hō aūt p pctm̄ incurrerat mortalitatē nature ꝛ culpe. Ip̄s ergo homī pparitiens volens immortalitatiſ priuilegiū germano pmunicare. ſubijt mortem nature paſſus in cruce. ſuaqꝫ morte ſimpla noſtraꝫ q̄ duplex erat curauit. ſicut pulcre deducit btūs August. in quibuſdam dictis ſuis. et ſic maximā ſuam fortitudinem in noſtra liberatōne demonſtrauit. Sed querit̄ quod eſt maius miraculū. reſuſcitatio a morte corpali. an iuſtificatō impij. que dicitur ſuſcitatio a morte ſpiritali. Reſpōdet magiſter Richardus in. iiij. ſuo ſup ſententias diſt. xvij. ar. iiij. q. ix. ꝛc. ad hoc ꝙ aliquid dicat̄ miraculoſe factū tria req̄runt̄ Primo ꝙ fiat non opatione naturali. ſed operatōe ſupnaturali. Qd̄ eniꝫ ex naturali opatione fit ignorata cauſa. licet quandoqꝫ mirabile videatur. non tn̄ eſt miraculū ſcd̄ꝫ August. de ciuitate dei. Secundo ꝙ in materia non ſit aliqua diſpoſitō niſi ſolū pura potentia obedientie. ad h̄ ꝙ in ipſa fiat illd̄ opus quod eſt miraculū. Tercio ꝙ ſit preter modū conſuetum. Vnd̄ dicit August. in libro retractationū. ca. xiij. ꝙ ſi ſolita eſſent. mira non eſſent. Quis autē non omne mirum vel mirabile ſit miraculū. tamē om̄e miraclm̄ eſt mirabile. et eſt mirum. inq̄tūꝫ fit a potentia diuina. et quātum ad hoc. et propter illa tria dicitur ꝙ miraculū eſt opꝰ arduum preter ſpēm nature et inſolitum. Unde in autentica de conſulibꝫ. §. pūamo coll̄. iiij. ꝙ raro accidit miraculū ē. Cum ergo iuſtificatio impij. non ſit inſolita. et de lege communi requiratur aliqua diſpoſitō in adulto qui iuſtificatur. Iuſtificatō impij que ſic fit de lege cōmuni. non eſt miracloſa. Quis effectiue fiat per potentiam ſupnaturalis agentis. Iuſtificatō autem impij pter legem pmunem que fit ſi deus iuſtificat adultū aliquē qui pus ſe nō diſpoſuit miraculoſa eſt. quia in tali iuſtificatiōe ſunt omnia illa tria que ad miraculum requiruntur Modo ad ppoſitum ꝛ ad queſituꝫ reſpondenduꝫ eſt. ꝙ q̄uis vterqꝫ effectus reſuſcitationis fiat a potentia diuina. ꝛ quantum ad hoc neutꝝ ſit miraculoſius altero. tamē duo alia que requirūtur ad miraculum etiā inueniunt̄ in reſuſcitatōe corporaliter mortui que non inueniūtur in reſuſcitatōe mortui ſpūaliter. loquendo de illa que fit de lege communi.

Sabbato poſt Letare.

Ego ſuꝫ lux mūdi. Jo. viij. Scd̄m naturam